

Монастиришенська районна рада ветеранів і Монастирищенський
навчально-виховний комплекс «Ліцей – ЗОШ І-ІІІ ступенів «Ерудит»

Сценарій патріотично-виховного заходу

«Зустріч поколінь»

МЕТА: ознайомити учнів з новими маловідомими історичними фактами Другої світової війни 1941 – 1945 років, Афганської війни 1979 – 1989 роки, Чорнобильської трагедії 1986 рік та про теперішні події - АТО.

ФОРМА ПРОВЕДЕННЯ: зустріч ветеранів війни з учнівським колективом

МІСЦЕ ПРОВЕДЕННЯ: актові зала навчального закладу

ОФОРМЛЕННЯ: святково оформлена зала, символіка України, квіти, музичний супровід, елементи презентації, кінохроніка

Хід заходу

Ведучий 1 :

Добридень Вам, шановні побратими!
Добридень всім присутнім в залі людям,
Що тут зібралися цієї днини!

Спасибі всім, хто нас шанує!
Спасибі люди, що в вас пам*ять є
Про тих людей, які життя цінують.
В грудях яких гаряче серце б*є.

Спасибі Вам за ту турботу,
Що проявляєте відносно нас!
Всіх тих, кому прийшлося в ті роки
Пройти скрізь пекло. Повернутися до нас.

Ми вірили, що та війна скінчиться,
Що їй не буде більше вороття.
Але на віки вічні в нас лишиться
Пекуча біль за втрачені життя.

Життя тих юнаків, що відійшли у вічність,
Що не вернулися додому, до своїх сімей...
Вони залишаються в серцях наших навічно!
Не посилаймо ж в пекло молодих людей!

Ми віримо у те, що завжди спокій буде.

Не буде "похоронок" і смертей.
І що Держава всіх нас не забуде,
І буде дбати про своїх людей.

Людей, які бажають миру.
Котрі відчули на собі всі наслідки війни.
А ми тебе, Державо, розбудуєм!
Міцною станеш ти на всі віки!

Музичне привітання від мами та донечки

Костриці І.В. та Костриці Маші «Є на світі одна країна»

Ведучий 1: Тим, хто в боротьбі за волю і кращу долю України не дожив до сьогоднішнього дня, спить у незнаних і безіменних могилах – присвячується!

Ведучий 2: Цвіту нашого народу, його славним синам і донькам, які у розквіті сил віддали свою молодість, і, найдорожче, життя – присвячується!

Ведучий 1: Котрий ні в жоден раз
себе не принісши країну в раб.

Ведучий 2: Українська земля... Земля щедро полита кров'ю і сльозами. З нашої історії ми бачимо споконвічне прагнення українства до волі та незалежності рідної землі, неньки-України.

Ведучий 1: Народі між нами є тільки одна:
Синів своїх державних і дітей України) – Матушко Аня 9-4 клас

Ведучий 2: Щасливі ми, що народилися і живемо на такій чудовій, багатій, мальовничій землі – на нашій славній Україні! Тут жили наші діди й прадіди, тут живуть наші батьки – тут корінь роду українського, що сягає сивої давнини.

Ведучий 1: Шановні присутні! Сьогодні в нашій залі зібрались кілька поколінь, щоб поговорити про життя. Це люди поважного віку, які прожили велике життя: учасники Другої світової війни, ветерани праці, люди, в яких попереду ще половина життя: афганці і чорнобильці; молоді люди, в яких попереду більша частина життя: учасники АТО і випускники школи, які стоять на порозі дорослого життя.

Ведучий 2: Всі ми різні, але нас об'єднує те, що живемо в одній країні, в один час, ми люди з своїми поглядами на життя і між собою тісно пов'язані: батьки, діти, внуки, правнуки. Проблема батьки і діти – вічна. Ще до нашої ери писали, що діти не слухають своїх батьків не хочуть їх розуміти.

Ведучий 1: Мета нашої зустрічі – наблизитись до розуміння, побачити інші покоління їх очима, приділити увагу один одному, поділитись думками.

Ведучий 2: Ми раді вітати Вас усіх в нашому навчальному закладі. Тут присутні дорогі нам гості:

УЧАСНИКИ БОЙОВИХ ДІЙ П СВИТОВОЇ ВІЙНИ, ВЕТЕРАНИ ЗБРОЙНИХ СИЛ ТА ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

1. Білокур Василь Ілліч -- учасник бойових дій, Почесний залізничник, начальник залізничної станції.
2. Алексеев Петро Іванович – учасник бойових дій, понад 30 років працював водієм автобуса в АТП 17140.
3. Поцілуйко Петро Тимофійович – учасник бойових дій, зв'язківець.
4. Омельчук Петро Якович – полковник міліції, ветеран правоохоронних органів.

ДІТИ ВІЙНИ

1. Обернацький Петро Васильович – майор авіації, ветеран Збройних Сил.
2. Ткаченко Валентин Андрійович – майор міліції, ветеран правоохоронних органів.
3. Вараниця Марія Митрофанівна – вчитель-методист, вища категорія.
4. Бевзюк Петро Андрійович – голова районної ради ветеранів з 2000р. по 2010р., директор АТП 17140. заступник голови районної ради.
5. Дігтярук Неля Олексіївна – «Відмінник народної освіти», лауреат премії імені Н.К.Крупської, учитель-методист, вища категорія.
6. Любомська Лідія Леонідівна – музичний керівник і завідувача дитячим садком.
7. Любомський Станіслав Леонідович - працівник культури, під його керівництвом хор ветеранів «Надвечір'я» одержав звання народного.
8. Нагірняк Катерина Петрівна – вчитель першої категорії.
9. Ткач Людмила Іванівна – учитель вищої категорії, нагороджена республіканськими, обласними, районними грамотами.
10. Тищенко Галина Авксентіївна – учитель першої категорії.
11. Шнайдер Галина Олександрівна – учитель-методист, вища категорія.
12. Овчарук Тетяна Артемівна – головний бухгалтер Ощадбанку і райдержадміністрації.

ВЕТЕРАНИ ВІЙНИ В АФГАНІСТАНІ

1. Прудюс Леонід Іванович – учасник бойових дій, майор міліції.
2. Лисюк Олександр Миколайович – учасник бойових дій, будівельний технік-технолог.
3. Чуйковський Іван Миколайович – учасник бойових дій, водій.

4. Батько Моргонюк Анатолій Миколайович – Полк зв'язку м. Кабул 1986-88 рр. зв'язківець та син - учень нашої школи Моргонюк Денис Анатолійович.

ЧОРНОБИЛЬЦІ

1. Король Григорій Борисович – ліквідатор аварії на ЧАЕС, дезактиватор, робітник машзаводу, направлений від цивільної оборони, був з перших днів аварії.
2. Єгоров Леонід Андрійович – ліквідатор аварії на ЧАЕС, військовослужбовець.
3. Джагунов Борис Борисович – ліквідатор аварії на ЧАЕС, водій АТП 17140, доставляв свинцеві пластини під реактор.
4. Смітюх Петро Павлович – ліквідатор аварії на ЧАЕС, віськовослужбовець.
5. Бріт Анатолій Іванович – ліквідатор аварії на ЧАЕС, медичний працівник.
6. Батько та син Возний Григорій Іванович – ліквідатор аварії на ЧАЕС, військовослужбовець та син Роман Григорович воїн АТО.

ВETERАНИ ПРАЦІ

1. Бульба Катерина Григорівна - директор краєзнавчого музею, учитель-методист, вища категорія, поетеса, музикант, краєзнавець.
2. Завірюха Марія Пилипівна – голова районної ради ветеранів, старший вчитель, вища категорія.
3. Мамалига Василь Михайлович – голова міської ради ветеранів, заступник голови районної ради ветеранів, педагог, аграрник, працював в органах місцевого самоврядування, керівник сільськогосподарських підприємств.
4. Мамалига Віра Макарівна - «Відмінник народної освіти», учитель-методист, вища категорія, педагогічний стаж 46 років.
5. Микульська Ніна Петрівна – учитель-методист, вища категорія, делегат 5 з'їзду учителів України.
6. Микульський Віктор Петрович – працівник культури, завідуючий відділом культури.
7. Рудик Михайло Васильович – ветеран праці, начальник будівельно-монтажного управління.

8. Терещук Микола Гаврилович – голова районної ради ветеранів, директор об'єднання «Сільгоспхімія».
9. Сагата Євгенія Лук'янівна – секретар ради ветеранів, юрист.

Воїни АТО

1. Возний Роман Григорович – служив в 72 окремій механізованій бригаді із 29.03. 2014 по 19.03. 2015, перебував у полоні.
2. Шквиря Андрій Анатолійович – кіборг, захищав Донецький аеропорт, воював з 28.10.2014 по 18.09.2015.
3. Гедзун Руслан Володимирович – воював з 04.12. 2014 по 22.02.2015 біля Дебальцевого та Артемівська.
4. Карачов Олександр Володимирович – воював з початку бойових дій до літа 2015 р.

Слово надається: Голові районної ради ветеранів – Завірюсі Марії Пилипівні.

Шановні гості, господарі і всі присутні! Від районної ради ветеранів рада вітати вас в цій залі. Ми зібрались, щоб обмінятись думками, згадати важливі події життя. Даремно іноді старші покоління нарікають на молодь. Адже, саме молоді стали на захист Вітчизни в роки Другої світової війни, молодь відбудовувала свою державу в післявоєнні роки, молоді люди захищали честь держави в збройних конфліктах за кордоном, молодь рятувала від радіації після аварії на ЧАЕС, молоді люди зараз захищають нашу державу від агресора на сході країни в зоні АТО.

Всім цим людям випали важкі, складні випробування на їхню молодість, але вони гідно, з честю зуміли вистояти у важкі часи. І, незважаючи на це, вони зберегли свої душі чистими, ніжними, готовими підтримати, допомогти, любити, жаліти людей.

Кажуть, що душа людини завжди молода, незважаючи на її вік. Тому пропонуємо вашій увазі відео, де наші гості молоді, красиві, впевнені в кращому майбутньому.

Ведучий 2: До вашої уваги музичний номер вальс «Пушинка».

Ведучий 2: Слово надається – голові міської ради ветеранів Мамалізі Василю Михайловичу.

(слово)

Ведучий 1: До виступу запрошується вчитель музичної школи –
Готмар Альона Романівна з піснею «От героїв былых времен»

Ведучий 2: 1941 рік, червень, суботній день. Люди готувалися до недільного відпочинку. Червень – найчарівніша пора в Україні. Уявіть собі ... Усе навкруги в красі та силі ... Розквітають сади і луки, з поля чути п'янкий аромат скошеної трави ... І раптом – війна.

**До вашої уваги пісня у виконанні
Костриці Марії «Війна»**

Ведучий 1:
Вставай, країно зоряна
У ярості вставай,
Вставай ніким нескорена,
Хай гине сила темная,
Із тьми не вирина.
Іде війна священная,
Народна йде війна

**Виступ тріо Бульба Катерина Григорівна, Лісняк Ганна Федосіївна,
Дерій Лідія Леонідівна з піснею «П'є журавлик воду»**

Ведучий 2: А зараз ми хочемо запропонувати усім вам відповіді на декілька життєвих запитань.

Запитання:

1. Чим цікава ваша молодість, чи іншим поколінням було цікавіше?
2. Чи збулись ваші мрії?
3. Щоб ви порадили молодим або старшим?
4. Які події мали велике значення або змінили ваше життя?
5. Які радісні або веселі події запам'ятались найбільше?
6. Чи пам'ятаєте своє перше кохання і коли це було?
7. Що, на вашу думку, найважливіше в житті?
8. Що ви хотіли б змінити в своєму житті, якби була така можливість?
9. Чи є такі моменти в житті, яких ви сьогодні не зробили б? ваша порада для інших в таких ситуаціях.
10. Ваші побажання.

*А зараз музичне привітання подружжя Василя Михайловича та Віри
Макарівни Мамаліз «Провісниця зозуля»*

Ведучий 1.

Весна іде, і переможним кроком
В тюльпановому вічному вогні
Йде травень крізь хвилини, дні і роки,
Несе нащадкам спогади свої.
Весна іде квітчасто, гордо, юно,
Як втілення найчарівніших снів.
О весно красна, ти ще не забула
В історії своїх жахливих днів!

Музичне вітання Овчарук Тетяни Артемівни

«Холодний вітер (пісня про емігрантів)»

Ведучий 2. Яке здавалося б, несумісне словосполучення «діти війни». Адже слово «діти» співзвучне зі словами «радість», «щастя», «життя». Та події 1941-1945 років чорним круком влетіли в країну дитинства тих, хто тільки народився, хто робив перші босонігі кроки по батьківських стежках, хто вже пізнавав ази науки в школі, хто відчував дотики кохання. Вони перервали материнську коліску для немовляти та відкрили чоботом двері оселі. А замість веселого шкільного дзвоника – вибухи снарядів...

Роки війни – це горе і сльози, страждання та розпач. Та ще страшнішими вони виринають в пам'яті дітей.

Що пам'ятають діти війни?

Ведучий 1. Діти війни - це сьогодні літні, але добрі, чесні і скромні люди, далекі від юриспруденції. Однак це вони пережили лихоліття, страшну бідність, холод і голод, але своє втрачене дитинство, молодість і здоров'я віддали державі, яким пишалися і, як справжні і гідні сини і дочки, були і є гордістю Вітчизни. Ветерани праці це люди, які в післявоєнний час трудились заради щасливого майбутнього.

*Для вас шановні, художній номер: Мурзак Галини Валентинівни
«Чарівна скрипка»*

Ведучий 2:

Афганістан завжди був однією з найбідніших країн світу. Це було зумовлено насамперед географічним розташуванням країни, рельєфом місцевості, а також особливостями релігійної свідомості афганських племен.

У вересні 1979 року до влади в результаті дворцевого перевороту прийшов жорстокий тиран Хафізулла Амін, репресивна політика котрого не влаштувала основну масу афганців. У країні фактично спалахнула громадянська війна.

Ведучий 1:

Так, війна тривала 3340 пекучих днів і холодних ночей. У цей період кожної доби в середньому гинув один і отримували поранення два вихідця з України. Через афганське пекло пройшли 160 375 призваних з України. Внаслідок поранень, хвороб, отриманих в Афганістані, після 1989 року пішло з життя набагато більше, ніж загинуло під час бойових дій. Таку страшну данину сплатила і сплачує донині Україна війні в Афганістані. Афганська війна належить до тих подій ХХ століття, які ще не знайшли свого повного та об'єктивного висвітлення та аналізу. Вона залишається «білою плямою» новітньої історії.

**Свою піснею вітає воїнів афганців
Моргонюк Т.І. та учениці 10-Б клас з піснею
«Відправляла брата на війну»**

Ведучий 1. 26 квітня! В пам'яті українського народу це день чорнобильського лиха, болю, суму, і забути це й викреслити із нашої пам'яті – неможливо.

Відеоролик «Чорнобиль 26 квітня»

Ведучий 2.

Чи буде квітень, як завжди
Дарунком весняної здоби.
Чи власним іменем біди
Ми назвемо його Чорнобиль?
Чи може викреслимо його
З календарів своїх допоки
Нас теплий грітиме вогонь
Ще не відкритих ізотопів?
Безмежна мисль, немає меж
Її спинити годі!
І ти, Чорнобилю, ти теж
Не маєш меж сьогодні.

Пісня Павла Зіброва «На чорнобиль журавлі летіли»

Ведучий 1:

23 роки Україна не знала війни. Наш народ пишався тим, що у буремні 90 – ті ХХ століття Україні вдалося зберегти мир. Але війна не обійшла нашу державу тепер. Ще два роки по тому ми з вами не знали дуже багатьох слів, пов'язаних з війною, тепер же майже кожна родину так чи інакше опалило полум'я військових дій. Ще два роки назад ми не особливо звертали увагу на слова «Слава Україні – Героям слава», а тепер ці слова набули нового змісту.

Ведучий2: Наразі вже точно зрозуміло, кому ці слова адресовані, і ні в кого немає сумніву, що ці герої – хлопці що зі зброєю в руках захищають крихкий східний кордон України, лікарі, які в мирний час повертають поранених в АТО з того світу, волонтери на плечах яких тримається наша армія.

Музичне вітання учні 6-А класу Мельника Богдана

Ведучий1: Слова «Слава Україні – Героям слава» перестали бути просто вітанням, це вже віддання шани найкращим, котрі у найважливіший момент нашої держави не злякалися і пожертвували собою заради своєї Батьківщини, а також є засвідченням справжнього патріотичного подвигу.

Ведучий2: Коли перед очима кадри з новин, фото поранених та загиблих героїв, дивлячись їм у вічі, ми розуміємо, що вислів «душу й тіло ми положимо за нашу свободу» став для сучасної історії української нації не просто словами з гімну, це стало станом душі.

Ведучий1: Не можемо ми не згадати про події, які сталися лютневими днями на Майдані Незалежності. Майдан став символом боротьби, символом утвердження прагнень до європейських цінностей у споконвічно європейській державі. І за цю боротьбу, за нашу з вами свободу й оновлення країни заплачено страшну ціну: своє життя віддали найкращі. І більшість із них – молоді, сильні. Ті, що тільки починали жити.

«Не твоя війна» у виконанні учнів 11 –А класу

Ведучий1: Кохана, неси в мирний бій,
нехай твоїм життям стане бій.
Нехай твоїм життям стане бій:
нехай твоїм життям стане бій.
Нехай твоїм життям стане бій.
Нехай твоїм життям стане бій.

Ведучий1: Ми закликаємо вас сьогодні згадати у ваших молитвах усіх Героїв, які поклали свої голови за наше майбутнє. Хай пам'ять всіх невинно убитих згуртує нас, живих, дасть нам силу та волю, мудрість і насагу для зміцнення власної держави на власній землі. У жалобі схилимо голови. Вони згасли як зорі.

Ведучий2: Тож запалимо свічки пам'яті солдатам-визволителям Другої світової, героям-афганцям, героям-чорнобильцям, героям Небесної сотні, усім героям, які боролись за незалежність нашої України. Нехай спокійно і тепло буде їхнім душам від цього священного світла.

